

הארקת בריכות שחיה (חוברת 43 - ספטמבר 89) (03-03)

הבעיה

קיימות בארץ בריכות שחיה "ביתיות" המורכבות מבית קיבול העשוי מחומר פלסטי, המוגן מבחוץ על-ידי בית קיבול נוסף מפח מגולוון, שאף הוא מצופה בצידו החיצוני מחומר פלסטי. הצנרת המובילה אל הבריכה וממנה, גם היא מחומר פלסטי ואין בבריכה כל אבזר חשמלי. משאבות המילוי והסינון הינן חיצוניות לבריכה ומוגנות בפני חישמול, בהתאם לחוק, בתוספת מפסק לזרם דלף. האם יש צורך להאריק את מיכל הפח?

תשובת הועדה

בתנאים המתוארים לעיל, אין צורך ואין טעם להאריק את מיכל הביניים העשוי מפח מגולוון מהסיבות הבאות:

1. המקור היחידי אשר ממנו יכול לחדור מתח אל הבריכה הוא בצידו השאיבה והסינון אשר מוגן כראוי, כולל מפסק המופעל בזרם דלף, האמור להבטיח הפסקה מהירה (30 מילישניות) במקרה של תקלה.

2. הצנרת המובילה את המים אל הבריכה הינה פלסטית ואי אפשר להאריקה.

3. מיכל הבריכה שבמגע עם המים הינו פלסטי, והארקת המיכל החיצוני, המתכתי, לא תורמת מאומה לשליטה על הפוטנציאל החשמלי של המים.